

Flori de nufăr

Vasile Alecsandri

Prin trestia din baltă ce-n aer se mlădie
Răsună-n dimineață o tainică-armonie.
Sunt zâne ce se scaldă în fragedele zori?
Nu-s zâne, dar copile, a zânelor surori.

Virginele în apă intrat-au cu sfială,
Ș-acum se joacă vesel în dulcea-i răcoreală,
Șoptind, privind în undă albastrul cer senin,
Umplând cu flori de nufăr cămeșa de la sân.

O rază aurie prin stuhul des pătrunde
Și gingaș luminează în cuibul ce le-ascunde
Comori de tinerețe, comori de fericiri,
Încântătoare forme de albe năluciri.

Priviți! cetatea verde se mișcă, se deschide.
O mândră copiliță apare, iese, râde
Și lunecă... Deodată, rotunzi și albiori,
Apar la foc de soare doi nuferi plutitori.